

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. 9. szám

2003. SZEPTEMBER

Születésnapunkra

Letelt a hetedik év is. Tekintélyes idő. Aki velünk, az Újlaki Hangokkal egyszerre született, már-már olvasni is tud bennünket. Aki pedig már régóta olvas, ne felejtse: a betű passzív ismeretének elválaszthatatlan társa az aktív ismeret: az írás. Örömmel adunk teret mindenféle, hitünkkel és Újlakkal kapcsolatos információnak, kezdeményezésnek, elgondolásnak.

Az évforduló alkalmából ismét szeretnénk emlékeztetni, mi különböztet(hetne) meg bennünket az újságárusnál kapható hetvenhétféle laptól. *Fórum* szeretnénk lenni, az újlaki hívek kapcsolattartásának egyik fóruma. Ez a kapcsolattartás a közösséggé válás kezdő lépése; azt pedig, hogy Krisztus követőinek közösséget kell alkotniuk, ismételten olvashatjuk a Szentírásban. (És megerősít ebben a Szentatyá *Christifideles laici* c. dokumentuma is, érdemes tanulmányozni.)

Lapunkkal persze nem pótolni, hanem serkenteni szeretnénk a hívek közötti kapcsolattartást. Abban a reményben tudósítunk napköziről és teázásról, karitásmunkáról és kirándulásról, nyugdíjasklubról és kulturális műsorról, hogy minél többen vegyünk részt rajtuk ill. bennük. Tisztelettel tekintünk meglévő közönségeinkre, melyeknél örülnénk, ha egy kicsit többet megmutatnának magukból lapunk hasábjain. Akár azért, hogy csatlakozni lehessen hozzájuk, akár azért, hogy példájukat követve további kisközösségek létesüljenek a plébánia nagy közösségén belül.

Sz. J.

Évnyitóra

Még alig hangzottak el a *Tedeum* szavai, és már újra itt a szeptember, a tanévnyitó *Venisancté*-ra hívó harangszó. Nagy szükségünk van a szívet, fület, lelket nyitogató Szentlélek segítségére. Kell a segítség, hogy legyenek állóképes fiatalok, legyenek igaz keresztény felnőttek. Ezért hívjuk a Lelket, fiatalok és idősek egyaránt. Nemcsak a tanuláshoz, hanem hitünk gyakorlásához és megvallásához, a mindennapokban való megéléséhez és fejlesztéséhez, Isten mind jobb megismeréséhez van szükségünk a Szentlélek segítségére. Itt mindenki örök diák marad. Ennek a „tantárgynak” elmélyítése életünk végéig tart. Így maradhat lélekben mindenki fiatal. Isten Lelke megerősít, megnyitja a vak szemeket, „s a süketek füle hallani fog” (Iz 35, 4-7). Szükségünk van rá, hogy a hozzánk eljutott evangélium gyümölcsözzön és gyarapodjon bennünk (1Kol 6), csak így leszünk „mi is tiszták, hősök, szentek”. A szentté levés leckéje házi feladattal is jár. Kérjük a Szentlélektől bátorságot, bizakodást, jókedvet feladataink teljesítéséhez, és annak belátásához, hogy minden körülmények között érdemes az egész tanévben jónak, becsületesnek lenni.

Kérjük a Szentlelket, hogy szorongásaink helyett a tudás utáni vágy örömét adja meg nekünk. És adja meg, hogy jó elhatározásaink folyamatosan megérelmődjenek bennünk, hogy majd Isten előtt jól felelhessünk.

Keglevich Lászlóné

Újlaki szentek: Szent Rozália

Még egy-két nemzedékel ezelőtt, főként faluhelyen, a legelterjedtebb női nevek közé tartozott a Rozália. Kevésbé köztudott azonban, minek köszönhető e név hajdani népszerűségét, kire tekinthetnek védőszentjüként a szeptember 4-én névnapjukat ünneplők. A kérdés újlaki aktualitását az adja, hogy templomunkban ismételten találkozunk Szent Rozália képmásával.

Szentünk mindkét ábrázolása dombormű. A szószék középső oldalán, a kiszélesedő peremen látható alak színével beleolvad az aranyozott díszítésbe, a Szent Flórián oltár szarkofágforma menzájának előlapján lévő színes ábrázolás pedig látósíkjunk alatt marad. Így ritkán figyelünk fel a sziklák között fekvő - alvó vagy halott - szentre, aki egyik kezével fejét támasztja, a másikban pedig koponyáját (=múlán-dóság) vagy keresztet tart.

Palermói Szent Rozália az a különös szent, aki igazából holtában vált híressé. Tisztelete majd fél évezred alatt sem terjedt túl szülővárosa környékén, sőt, már ott is kezdett feledésbe merülni. 1623 őszén azonban, egy pestisjárvány idején, a szent látomásban megjelent egy beteg asszonynak, aki meggyógyult a súlyos kórból. Ekkor felhívást kapott, hogy zárandokoljon el Rozália hegyen álló kápolnához, ahol újabb látomása volt, melynek nyomán 1624. július 15-én megtalálta a szent sziklabarlangba temetett testét. Egy orvosokból és teológusok-

ból álló bizottság vizsgálata és egy időközben megtalált felirat alapján a palermói érsek hitelesnek ismerte el és székesegyházába vitette a város védőszentjének tulajdonított tetemet.

Rozália, aki a XII. században előkelő származása ellenére önmegtartóztató remeteéletet élt, a barokk korban egycsapásra a pestis ellen oltalmazó nevezetes szentek korába emelkedett. Neve hamarosan bekerült a *Martirologium Romanum*-ba. Az ellenreformáció idején az egyház tudatosan is szorgalmazta a szentek, különösképpen egyes szentek - így Nepomuki János, Sebestyén, Flórián, Rókus és Rozália - tiszteletét. Magyarországon először Esterházy Pál nádor építtetett 1666-ban kápolnát Rozália tiszteletére a Fraknó vára mellett húzódó hegység legmagasabb csúcsán. Az ezt követő száz évben még jónéhány Rozália kápolna létesült, főként a pestistől való oltalom reményében. A pesti Rákóczi úti kis templom teljes titulusa is *Szent Rókus és Rozália kápolna*.

A Rozáliáról szóló himnuszt 1693-ban öntötték magyar versekbe:

*Tövis nélkül nyílt szép Rósa, Mirigyeknek új orvosa.
Herczegeknek Unokája, Üdvöz légy Szent Rosalia.
Christus példáját kövted, Világtól ügyed ki-vőtted,
Atyád udvarit nem nézted S ígretit meg-vetted.
Kő-sziklák közt nagy Havasban, Ember rettentő Barlangban,
Szolgáltál nagy buzgóságban, Jegyessednek ez világban.
[...]
Sok üdök s esztendő után, Tested épen találtatván,
Dög ellen nekünk adatván, Ádunk segítséget várván.
Hála mennyei felségnek, szent Háromság egy Istennek,
Ki érdeméért e Szűznek, Végét adgya a mirigynek. Amen.*

Szaszowszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend: (szeptember 1-től)

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombaton: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hiitanterem előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰.

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Szeptemberi program:

szept. 2. - Őszi találkozó, nyári élménybeszámoló. Programjavaslatok

szept. 9. - Séta a budai polgárvárosban. Találkozó a Moszkva téren, a Vár-busz végállomásánál

szept. 16. - Beszélgetés a magyar szentek életéről (Dr. Török József könyve alapján)

szept. 23. - Óbuda: A királynék városa egykor és ma

szept. 30. - Ismerkedés a Szent Péter-Pál templommal

Őszi kirándulás

Előre jelezzük, hogy a közös újlaki kirándulást október 18-ára, szombatra tervezzük. Jegyezzétek be jól előre naptáratokba, nehogy programütközés miatt nélkülözzük bárki társaságát! Fiatalok, családok, idősek, gyerekek, gyertek! Aki jön, örömet szerez!

Horvay Mária

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

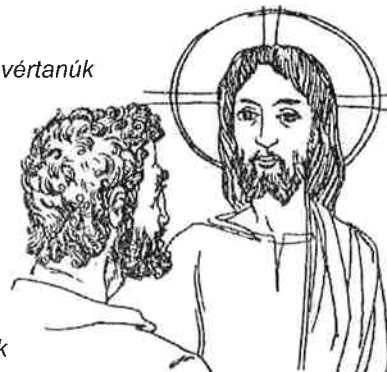
Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Szeptemberi naptár

3. Sze. Nagy Szent Gergely
7. V. Veni Sancte a 9 óras szentmisén, Kassai vértanúk
8. H. Kisboldogasszony
12. P. Mária Szent neve
14. V. Szent Kereszt felmagasztalása
15. H. Fájdalmas Szűzanya
21. V. Szent Máté apostol
23. K. Szent Pió atya
24. Sze. Szent Gellért püspök
28. V. Szentírás vasárnapja
29. H. Szent Mihály, Gábor és Rafael főangyalok
30. H. Szent Jeromos

Hírek, hirdetések

- Idén az elsőáldozás október 12-én lesz. Az elsőáldozásra készülőknek az első szentgyónásuk elvégzésére szeptember 19-én lesz alkalmuk. Szüleiknek megbeszélés szeptember 7-én a 9-es szentmise után vagy 11-én este 7 órakor lesz.
- A keresztény házasságra készülő fiataloknak a Sapientia főiskolán előadás- és beszélgetéssorozat, az egyedülálló szülők számára a Táltos utcai templomban három hétvégén előadás és beszélgetés lesz. Részletes hirdetés a templomkapun.

Mi lesz veled, Európa?

Egy hét fős újlaki „különítmény” tagjaként lelkigyakorlaton vettem részt Leányfalun, augusztus 8-9-10-én, amit Bolberitz Pál professzor úr tartott. Az elhelyezés ideális volt: az egy- ill. kétágyas szobák kellő alkalmat nyújtottak az egyedüllétre, a csöndességre, az elmélyülésre. Az étkezések alatt felolvasást tartottak: hallgattuk, hogy a XX. századi Erdélyben milyen szenvedéseken mentek keresztül papok, szerzetesek és laikusok...

A szép környezetben II. János Pál pápának *Az Egyház Európában* c. dokumentuma kapcsán folyt az elmélkedés. A dokumentum hat fejezetből áll, amelyeket egy-egy előadás témájával választott a professzor.

A kezdő gondolat mottója: *Légy éber és erősítsd a többieket, akik közel vannak a halálhoz* (Jel 3,2). Kiindulópontunk szerint Európa evangelizálásra szorul, hiszen az a közösség, amely feledve múltját és örökségét Isten és a kereszténység helyett humanizmusról beszél, a vesztébe rohan. Könnyen úgy járhat, mint a gyökerétől megfosztott fa: egy ideig még az élet jeleit mutatja, aztán elszárad. A kereszténység nélkül Európa halálra van ítéelve. Mit tehetünk ez ellen? Radikalizmus szükséges az Egyházban: legyünk az ellentmondás jelei ebben a világban, élve a meghökkenés eszközeivel. Ha körülöttünk lopnak, csalnak, hazudnak, mi ne álljunk be a sorba. Ha a környezetünkben káromkodnak, erkölcstelenül élnek, mi ne tegyünk. Azonban az egyéni tanúságtétel – bár rendkívül fontos – nem elég. Közösségi tanúságtételre is szükség van. Rá kell ébrednünk, hogy a „széljárás” nem nekünk kedvez. Alakítsuk ki a jóság-szigeteket az egyes egyházközségekben, és ezek tartanak kapcsolatot egymással. Az emberek az érzelmeiket és a valahová tartozás élményét is igénylik, és előbb-utóbb rádöbbennek, hogy csak értékek mentén lehet tartalmas az élet. Az Európai Unióhoz való csatlakozás sok negatívumot hozhat számunkra, viszont megvan a jó oldala is a Szentatya szerint, nevezetesen, hogy a részegyházak kapcsolata egyúttal a kegyelmi ajándékok cseréje is, ami mindnyájunkat gazdagít.

A dokumentum felhívja a figyelmet a nők különleges hivatásának megbecsülésére. A család összetartása és az anyaság vállalása minden társadalom alapvető értékei közé kell(ene) hogy számítson, hiszen ahol gyermekek nem születnek, elszorvad a nemzet. Ezért fontos, hogy a nőket mind erkölcsileg, mind anyagilag megbecsüljük.

A keresztény ember feladata a harmadik évezred elején az, hogy megvalósítsa a lelkiismeret forradalmát. Ennek a folyamatnak a családokból kell kiindulnia és át kell mennie a közgondolkodásba. Mindezt az Egyház szociális elveinek megfelelően: a személy tiszteletével, szolidaritással (együttműködéssel), szubszidiaritással (egymás segítségével) és a közjó szolgálatával szükséges megtennünk. Csak ilyen eszközökkel építhetjük Isten országát.

Bolberitz professzor úr a maga sajátos stílusában (alaposan feltárva a történelmi okokat és a politikai aktualításokat) magyarázta a Szentatya gondolatainak magyarországi vonatkozásait. Kiscsoportos beszélgetésre nem volt mód, a felmerülő kérdéseket négy-szemközt lehetett feltenni. Szombat délután lehetőség nyílt szentgyónásra, amellyel élünk is, sok feladatot adva ezzel Király Ernő atyának és Bolberitz atyának is.

A vasárnapi ebéd után, a hazaindulás előtt még felkerestük Lasetzky Kriszta sírját a leányfalusi temetőben, ahova nemcsak a mezei virágcsokrokat, hanem imádságainkat is elvittük.

Jülling Erika

Az újlaki hívek közül voltak, akik a ménfőcsanakai „János kurzus”-t, a kaposvári ifjú-sági találkozót vagy a leányfalusi lelkigyakorlatos ház egyéb lelkigyakorlatait választották lelki megújulásnak, de akadt, aki Homokkomáromban, Medjugorjában vagy Hautecombe-ban keresett lelki felüdülést. Együtt köszönjük az Úrnak ajándékait!

Családi események

Megszületett: augusztus 12-én Kis Balázs és Rácz Katalin második gyermeke, Júlia Margit.

A keresztség szentségében részesült: augusztus 2-án Madarász László, 19-én Komjáthy Lóránd.

Örök hűséget esküdött egymásnak: Augusztus 1-jén Németh Gábor és Böhm Gabriella, 2-án dr. Budavári Zoltán és Porkoláb Zsuzsanna,

Kovács Gusztáv és Schulze Renáta, Bercsényi István és Soproni Luca, 9-én Maglóczki Zsolt és Bozsó Edit, Sinclair Norval és Dowling Margeret-Ann, 16-án Molnár Kristóf és Csokonai Vitéz Karolina, László Csaba és Pécsi Paula, Szabó Pál és Török Lilián, 20-án Pólya Miklós és Szabó Eszter, 30-án Rajnai Richárd és Virág Kinga, Czintula Csaba és Gartner Henrietta.

Halottaink:
 + Evetovics Mihályné (80), Laczkó Sándorné (83), Szegedi István (89), Szilvási Miklósné (77), Bauer Gábor (48), dr. Tasnády Imréné (84).

Plébániai hittanórák a 2003/2004-es tanévben

- Óvodás és I. osztály**
hétfő 5-6; Szent Erzsébet terem
- II. – III. – kezdő IV. osztály**
kedd 5-6; Szent Margit terem
- IV. osztály** (idei elsőáldozók)
szerda 5-6; Szent Margit terem
- V. – VI. – VII. osztály**
szerda 5-6; Szent Erzsébet terem
- VIII. osztály – I. gimnázium**
szerda ½ 7-½ 8; Szent Erzsébet terem
- II. - III. – IV. gimnázium**
kedd ½ 7-½ 8; Szent Erzsébet terem
- Bérmálásra készülők**
szerda ½ 7-½ 8; Szent Margit terem
- Ifjúsági (30 évesig)**
hétfő ¾ 7-¾ 8; Szent Margit terem
- Felnőtt bibliaóra**
hétfő ½ 7-½ 8, Szent Erzsébet terem
- Útkereső, katekumen**
csütörtök ½ 7-½ 8; Szent Margit terem
- Ifjú házások, szülők**
péntek 8-tól Szent Erzsébet terem (kezdés szept. 19.)

A hittanórák szeptember 8-tól kezdődnek. Az iskolai hitoktatás szeptember 1-től indul az iskolákban hirdetett beosztás szerint.

Napraforgó vándortábor a Mátrában

Indulásunk hajnalán (július 29.) nagy eső fogadott minket a Keleti pályaudvaron, ami igen meglepő volt az előző hetek szárazságához képest, ám erők teljében voltunk, így ez sem vehette el jókedvünket! Felszálltunk hát a vonatra, és meg sem álltunk Tar községig, ahol is egy kisebb beavatás után megkezdtük túránkat. Egy napig zárandokoltunk zuhogó esőben, sokunk teljesen elázott – táskástól –, így útvonalunk már első nap megváltozott. Menedékhelyet keresve Fallóskút felé indultunk. Plébániáján vendégül látott minket a Remete, és az éppen ott táborozó farkasréti leánykórus (20 fő), így két napig száríthattuk elázott cipőnket, ruháinkat. Lelki programjaink, beszélgetéseink is természetesen hozzátartoztak napjainkhoz, melyeknek keretét A Kis Herceg története adott.

Busszal indultunk tovább Parádóhutára, ahol egy kis kápolna mellett találtunk megfelelő helyet sátrainknak. Első nagy célunk a Kékes volt, ám előbb a Pisztráng-tónál álltunk meg, mely gyönyörű természeti adottságaiból adódóan természetvédelmi terület lett. Az erdész meglátogatott minket, így csak egy éjszakát maradhattunk a tervezett kettő helyett. Idő hiányában csak a fiúk mehettek fel a Kékes csúcsára – vízért! –, míg mi lányok berendeztük a tábort. Ám az ide vezető utunk sem volt hagyományos: Kipróbáltuk, hogyan tudunk segíteni egymásnak, ha néhány fizikai adottságunkat elveszítjük. Voltak köztünk, akiknek a szemük volt leragasztva (nekem is), voltak, akik nem beszélhettek, és voltak, akiknek a kezük volt derékszögben begipszelve. Mindez nehezítette utunkat, de nagyon tanulságos volt, hogy ki hogyan segített a másikon, ki hogyan élte meg ezt a napot.

Később Parádsavárra vitt utunk, e nap is két vállalkozó szellemű „vakkal”, akiknek előző napi segítségét jó volt így viszonzni. Táborhelyünkre később érkezünk meg a tervezett időpontnál, de a csapat gyorsabb fele meleg étellel és felvert sátrakkal várt minket.

Vasárnap következett, és a reggeli busszal Parádra siettünk, majd a recski munkatábor felé vettük utunk. Mély benyomást tett ránk az ottani kiállítás, a „régis hangulatot”, szenvedéseket idéző képek. Azt hiszem, hogy sokan nehezen tudnák elképzelni a hajdani eseményeket...

A következő napi távot is busszal tettük meg, de ezt néhányan igen sajnálták. A Siroki vár – második fő célunk és egyben utolsó állomásunk – így is ijesztő látványt nyújtott elsőre, ahogyan kiemelkedett a kis faluból. De mégis felértünk a várba, és a fenséges kilátás mindenért kárpótolt minket. Nem tudtunk betelni a táj szépségével és a vár titokzatos erejével. Sokan itt tudtunk imádkozva közelebb kerülni az Úrhoz.

A tábor utolsó estéjén mécsesekkel kivilágítottuk a vár egy színpadnak alkalmas részét, és megrendeztük – szűk körben – a „Mátra Sziget Fesztivált”. Néhány fiú előadta saját szerzésű, személyekre írt humoros dalait, melyek összefoglalták táborunk főbb eseményeit. Volt időnk még beszélgetni egyet, de akik elfáradtak, azok a csillagos ég alatt aludhattak – sátor nélkül.

Páran már hajnalban felkeltek, így tanúi lehettek a felhőkben úszó völgyeknek, városnak, és a csodálatos napfelkeltének, ám sokáig tartott, míg mindenki felkelt, és fájó szívvel elkezdte összepakolni táskáját. Már a turisták is szállingóztak, elcsodálkozva a várban alvó fiatalokon... Délután kettőkor indult a vonatunk, és nyomaszto volt újra belepottyanni a város nyüzsgésébe ennyi szép után, ám az otthoni étel és meleg fürdő is jól esett...

Úgy hiszem, sokan hálát adunk az Istennek ezért a táborért, mely ugyan más volt, mint az eddigié, de így is felemelő élményeket nyújtott.

Munkácsi Anna

Hittantábor Tatán

Az egyházmegyei ifjúsági tábor július 22-én kezdődött és 26-án ért véget. Rendkívül szervezeten folyt, hatalmas volt az összetartás. Unatkozni nem lehetett. Altáboronként kisebb csoportokra osztottak minket. Így alaposabban odafigyelhettünk egymásra, és jobban elmélyülhettünk a hitben. Nagyon tetszett, hogy akár órákat is nyíltan beszélhettünk saját élményeinkről és véleményünkről. A mindennapi misével Istent közelebb éreztük magunkhoz, az evangélium pedig segített a csoportos beszélgetések témaválasztásához.

A játékos programok során lelkileg igazán összekovácsolódott a társaság. A kirándulások vadregényes helyekre vezettek bennünket, többek közt a tatabányai Turul-émlékműhöz, és a közeli barlanghoz, ahol misén vettünk részt. Az éneklés természetesen központi szerepet töltött be a táborozók életében. Csodálatos volt hallani, ahogy több mint négyszáz ember hangja fonódik egygyé. A csoportvezetők fiatalos lendülettel vettek részt az akadályversenyeken és a színdarabokban, amelyekben finom humorral ábrázolták az emberi gyöngeséget, és sokszor nevetésre bírtak minket. A jó hangulat, amit a tánctanítás is fokozott, sokáig emlékezetes marad.

Mégis, amit az öt nap alatt a legfontosabbnak éreztünk: hogy odafigyeljünk egymásra, és a hétköznapokban megéljük Isten közelségét.

Koncsos Melinda

„Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban”

Minden egyes vasárnapi és ünnepi szentmisén felhangzik az a hitvallás, amelyet a Niceai (325) és a Konstantinápolyi Zsinat (381) zsinati atyái fogalmaztak meg keresztény hitünk lényegi hittételeinek összefoglalására. A két első egyetemes zsinat óta számos új hitvallási formula, dogmatikai állásfoglalás született meg az Egyházon belül, ahogyan számos szakadás is támadt benne. Mégis az Egyház krisztusi alapításából fakadóan töretlenül vallja, hogy az üdvösség eszközei hiánytalanul csakis Krisztus katolikus Egyházában, az üdvösség egyetemes eszközében állnak fenn (vö. *Unitatis redintegratio*).

A katolikus Egyház legutóbbi egyetemes zsinata, az 1962-1965 között megtartott II. Vatikáni Zsinat, az emberi személy Istentől kapott szabadságából és méltóságából kiindulva, a *Dignitatis Humanae* kezdetű határozatban tárgyalt a vallásszabadság általános elvének érvényesüléséről. Ennek alapján a vallás alapigazságaival kapcsolatos és a lelkiismeret által vezérelt döntést, az emberi szabad akarat gyakorlása részének tekinti. Ebből fakad a különböző vallások gyakorlásának lehetősége a társadalomban. A vallásos meggyőződés az emberi személy természetes tulajdonságai közé tartozik, amelynek során tudatosan vagy anélkül kötődik a 'Szenthez'. Ennek a kötődésnek a kifejezésére és a belőle fakadó lelkiismereti kötelezettségek teljesítésére más-más vallási csoportok születtek a különféle kulturális hagyományoknak megfelelően. A vallás megválasztásával az ember az Istennel való kapcsolatának egy adott, cselekvési, kifejezési és szervezeti formában intézményszerűsült, meghatározott hitelvekre épülő fajtáját fogadja el. A katolikus Egyház Tanítói hivatala azonban a kinyilatkoztatásba vetett meggyőződéssel vallja, hogy hit kérdésében van objektív, azaz kortól, földrajzi helytől, kultúrától független hitigazság, amelynek hordozója a Jézus Krisztus által alapított Katolikus Egyház. Az Egyház vallja, hogy Istennek a kinyilatkoztatásban meghatározott tartalmú tanítását hirdeti, alapítójára visszanyúló szent hatalommal és küldetéssel rendelkező apostolotudok, azaz a püspökök által, meghatározott hívőközösség számára.

A II. Vatikáni Zsinat kinyilvánítja, hogy a megszentelődésnek sok eszköze és igazsága létezik a katolikus Egyházon kívül, de a katolikus hívők a hitletétemény erejével vallják, hogy a Krisztus által alapított Egyházban, amely ebben a világban, mint alkotmányos és rendezett társaság létezik, Péter utóda és a vele közösségben lévő püspökök kormányzása alatt, kiténtetett módon részesedtek Isten megváltó és üdvözítő művében, amely Fia által valósult meg. A keresztségben elnyert és a többi szentség, különösen az Oltáriszentség által megerősített lényegi, egész emberi mivoltunkat átforgató és meghatározó kötődés az Istentől, az Egyházon keresztül kapott teljesebb ismerethez való radikális hűségre, a valódi missziós lelkületre és a Szent előtti legmélyebb aláazatra kell, hogy vezessen minket.

Szuromi Szabolcs Anselm O.Praem.

Czikó László atya

Az oltár előtt, a gyóntatószékben, a plébánián heteken át találkozhattunk vele. A nyári szabadság idején jött el kiségetni hozzánk a Hargitáról. Ismerkedjünk meg vele közelebről is.

László atya 1961-ben született Csíkszentgyörgyön. Egyetlen gyermeke szüleinek, akikkel három esztendeje újra együtt él, immár szolgálati helyén, Kápolnásfalun. Az általános iskolát szülőfalujában, a középiskolát Csíkszeredában végezte. Mivel erdészeti szakközépiskolába járt, sokaknak meglepetést okozott pályaválasztása. Benne már évek óta érlelődött a hivatás, de szülei nehezen törődtek bele, hogy unoka nélkül maradjon.

A sikeres szeminárium felvételt 9 hónap katonaság követte Belényesen, majd 6 év teológiatanulás Gyulafehérvárott. A vakációban rendszeresen mezőgazdasági munkát végzett odahaza. 1987-ben szentelte pappá dr. Jakab Antal püspök.

László atya káplánként egy évig Gyergyócsomafalván, hat évig Marosvásárhelyen, majd újabb egy évig Csíkszeredában teljesített szolgálatot. Közben letette a plébánosvizsgát (Erdélyben ilyen is van), így nem volt akadálya, hogy Kápolnásfaluba már plébánosi diszpozíciót kapjon. Mint elmondja, az első időszak nem volt könnyű ebben a 2100 lelket számláló, 98%-ban katolikus hargitai faluban, de végül sikerült kivívnia hívei tiszteletét. Hittant az iskolában 350 gyereknek tanít, akik ezen túlmenően hetente kétszer az éneklést is gyakorolják a plébánián a kántorral. És ez még nem is az összes gyerek, hiszen jópáran a csíkszeredai Segítő Mária középiskolába járnak, és kollégistaként csak hét végén jönnek haza. Tanítványai közül eddig egy kispap és két kisheminarista (Erdélyben ilyen is van) került ki.

Összefüggő véletlenek

László atya tehát Kápolnásfaluban plébános, ahonnan gyalog sem esik messze a szomszéd falu, Szentegyháza. Bartos Gellért barátunk onnan származott ide miközénk, Újlakra. De van Szentegyházának egy messze földön híres, mostanában 130 tagú gyermek ének- és zenekara is (melyben vagy két tucat kápolnásfalusi gyerek is szerepel). Egy hajdani magyarországi látogatásuk következménye volt, hogy egy újlaki gyerekcsapat, a „benyósok” annakidején (80-as évek) Szentegyházára mentek táborozni. Az erdélyi énekkar most augusztusban is Magyarországon járt, én augusztus 13-i bicsei fellépésüket hallgattam meg, mellyel megérdemelt sikert arattak. Az előző este pedig kivételesen a Kolosy téri „hajléktalan” pékáruval sikerült jóllakatni az ifjú művészeket. Szerencsére éppen sok finom csemege volt a maradékban; ki hitte volna, hogy a gyerekeknek éppen a fonott kalács szolgál újdonságul?

Sz. J.

A békát is Isten teremtette?

Hatéves unokámmal nyáron többször üdögéltünk a Kis-Duna partján. Élveztük a csendet, csodáltuk a hullámokat, amint fodroztá őket a szél. Néztük a fel-felbukkanó halak ezüstös testét, hallgattuk a sutgó parti fákat és bokrokat. Arról beszélgettünk, mennyi szépséggel vesz körül bennünket Isten. Ezek is a világmindenség gyermekei, mint mi, és köszönettel tartozunk értük. Egy arra tévedt békát meglátva kisunokám felkiáltott: Nagyi, a békát is Isten teremtette? És mit nehezebb teremteni, békát vagy embert? Szerintem békát, Nagyi, mert az nagyobb tud ugrani, mint én, úgy látszik, jobb szerkezet van benne!

Elbeszélgettünk róla, milyen csodálatos Isten teremtett világa. Emberre és növényre, kőre és állatra - mint erre a békára is - a Teremtő csak kimondta, hogy legyen, és lett. A mi örömünkre. A nyár szépségei különösen hálaadásra kell, hogy indítsanak. Kisunokámmal ott a nyári Dunaparton megköszöntük, hogy Isten ennyi szépet teremtett. A zsoltáros szavával szállt a hála szívünkbe ahhoz, „aki mindent alkotott, az eget és a földet... aki a csillagokat számontartja... esőt juttat a földnek, fűvet sarjaszt, és akinek dicsősége mindent betölt.”

egy újlaki nagymama